

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie pakietu dostosowawczego do nowych ram prawnych (wdrożenie pakietu towarowego)

COM(2011) 764 wersja ostateczna – 2011/0358 (COD)

COM(2011) 765 wersja ostateczna – 2011/0351 (COD)

COM(2011) 766 wersja ostateczna – 2011/0352 (COD)

COM(2011) 768 wersja ostateczna – 2011/0350 (COD)

COM(2011) 769 wersja ostateczna – 2011/0353 (COD)

COM(2011) 770 wersja ostateczna – 2011/0354 (COD)

COM(2011) 771 wersja ostateczna – 2011/0349 (COD)

COM(2011) 772 wersja ostateczna – 2011/0356 (COD)

COM(2011) 773 wersja ostateczna – 2011/0357 (COD)

(2012/C 181/19)

Samodzielny sprawozdawca: **Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER**

W dniu 20 grudnia 2011 r. Rada oraz w dniu 30 listopada Parlament Europejski, działając na podstawie art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiły zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

pakietu dostosowawczego do nowych ram prawnych (wdrożenie pakietu towarowego)

COM(2011) 764 final – 2011/0358 (COD)

COM(2011) 765 final – 2011/0351 (COD)

COM(2011) 766 final – 2011/0352 (COD)

COM(2011) 768 final – 2011/0350 (COD)

COM(2011) 769 final – 2011/0353 (COD)

COM(2011) 770 final – 2011/0354 (COD)

COM(2011) 771 final – 2011/0349 (COD)

COM(2011) 772 final – 2011/0356 (COD)

COM(2011) 773 final – 2011/0357 (COD).

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 9 marca 2012 r.

Na 479. sesji plenarnej w dniach 28–29 marca 2012 r. (posiedzenie z 28 marca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 115 do 4 – 10 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet pozytywnie ocenia przyjęcie przez Komisję Europejską wniosków dotyczących zmiany dziesięciu dyrektyw w sprawie harmonizacji technicznej związanych z wdrożeniem tak zwanego pakietu towarowego poprzez ich dostosowanie do decyzji nr 768/2008/WE⁽¹⁾ (wspólne ramy dotyczące wprowadzania produktów do obrotu).

1.2 W przyszłości należałoby określić charakter i ustalić minimalny poziom sankcji, które powinny zostać zagwaranto-

wane w przepisach państw członkowskich, ponieważ z ogółu odnośnych przepisów można jedynie wywnioskować obowiązek władz wewnętrznych w zakresie ustanowienia zasad karania takich działań, a nie na przykład typologię takich działań i pozostałe aspekty natury karnej, ustalone na szczeblu ponadnarodowym.

1.3 Komisja powinna uwzględnić uwagi poczynione przez EKES w opinii z 13 grudnia 2007 r. w sprawie horyzontalnych ram prawnych⁽²⁾ dotyczące potrzeby zwiększenia koordynacji i nadzoru na rynku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008 r., s. 82; opinia EKES-u: Dz.U. C 120 z 16.5.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 120 z 16.5.2008, s. 1.

1.4 Jeśli chodzi o ochronę prawną oznakowania CE, należy zmierzać w kierunku nowego systemu określającego pochodzenie produktów i umożliwiającego ich zidentyfikowanie w celu lepszego informowania konsumentów.

2. Wprowadzenie

2.1 Swobodny przepływ towarów jest jedną z czterech podstawowych swobód, na których opiera się rynek wewnętrzny. Został on bezpośrednio zagwarantowany w traktatach (art. 28 i nast. TFUE), co jest źródłem obszernego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, które zostało włączone do wspólnotowego dorobku prawnego.

2.1.1 Przyjęcie w 1985 r. techniki prawodawczej „nowego podejścia”, w ramach którego ogranicza się wymogi prawne do niezbędnego minimum, a szczegółowe rozwiązania techniczne zawierają się w zharmonizowanych normach europejskich, pomogło przyspieszyć proces harmonizacji, co pozwoliło całym sektorom przemysłu korzystać ze swobodnego przepływu towarów.

2.1.2 Jeżeli chodzi o prawo wtórne, wprowadzono tzw. podejście globalne na mocy decyzji Rady 90/683/EWG⁽³⁾, którą następnie zastąpiono decyzją 93/465/EWG⁽⁴⁾, ustanawiającą ogólne wytyczne oraz szczegółowe procedury dotyczące oceny zgodności, które należy stosować w dyrektywach nowego podejścia.

2.2 W lipcu 2008 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły nowe ramy prawne w celu poprawy procesu wprowadzania produktów do obrotu na rynku wewnętrznym w postaci rozporządzenia (WE) nr 765/2008⁽⁵⁾ ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku oraz decyzji nr 768/2008/WE w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu.

2.2.1 Celem pakietu z 2008 r. było propagowanie swobodnego przepływu bezpiecznych towarów poprzez zwiększenie skuteczności unijnych przepisów dotyczących bezpieczeństwa produktów, wzmocnienie ochrony konsumentów i zapewnienie równych warunków konkurencji dla podmiotów gospodarczych. Odnośnie do swobodnego przepływu towarów, nowe horyzontalne ramy prawne z 2008 r. należy uzupełnić przepisami dotyczącymi standaryzacji produktów.

2.2.2 Te instrumenty prawne wykraczają daleko poza prosty przegląd nowego podejścia i w rzeczywistości tworzą nowe otoczenie regulacyjne dla zharmonizowanej przestrzeni jako zbiór uzupełniających się, nierozzerwalnie ze sobą związanych dokumentów połączonych jednocześnie z prawodawstwem sektorowym, które wspierają i uzupełniają.

2.3 Rozporządzenie (WE) nr 765/2008 wprowadza konsolidację norm w zakresie akredytacji i nadzoru rynku, tak aby można było łatwo zidentyfikować i wycofać z rynku produkty niezgodne z wymogami. Głównym celem jest zagwarantowanie swobodnego przepływu towarów w zharmonizowanym sektorze poprzez:

- wzmocnienie współpracy europejskiej, tak aby akredytacja mogła skutecznie spełniać swoje zadanie jako ostatni poziom kontroli w odniesieniu do prawidłowego funkcjonowania prawodawstwa wspólnotowego;
- stworzenie ram uznawania już istniejącej organizacji EA (Europejska Współpraca w dziedzinie Akredytacji) w celu zapewnienia rygorystycznej wzajemnej oceny przez krajowe jednostki akredytujące;
- wspólnotowe ramy w zakresie nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych na rynek Unii Europejskiej zapewniające ściślejszą współpracę między organami wewnętrznymi a organami celnymi, wymianę informacji i współpracę między organami krajowymi w przypadku produktów obecnych na rynkach większej liczby państw członkowskich;
- stosowanie jednolitych i jasnych norm we wszystkich sektorach, zapewnienie stabilności prawnej i spójności działań, złagodzenie wymogów, które należy spełnić przed wprowadzeniem produktów do obrotu, i obniżenie kosztów związanych z oceną zgodności.

2.4 Decyzja nr 768/2008/WE jest aktem *sui generis*, który odzwierciedla zaangażowanie europejskiego prawodawcy na rzecz stosowania jej treści w możliwie najbardziej systematyczny sposób do wszystkich przepisów prawnych dotyczących produktów (przeszłych, obecnych i przyszłych), a tym samym na rzecz ułatwienia jej stosowania przez wszystkie zainteresowane strony.

2.4.1 Decyzja ustanawia ogólne ramy horyzontalne zapewniające spójność przepisów dotyczących swobodnego przepływu towarów, obejmujące:

- zharmonizowane definicje, wspólne obowiązki podmiotów gospodarczych, kryteria wyboru jednostek oceniających zgodność, kryteria dotyczące krajowych organów notyfikujących i zasady dotyczące procesu notyfikacji;
- zasady wyboru trybu oceny zgodności i szereg zharmonizowanych procedur w celu uniknięcia kosztownego powielania działań;
- jednolitą definicję oznakowania CE (z uwzględnieniem odpowiednich obowiązków i środków ochronnych);

⁽³⁾ Dz.U. L 380 z 31.12.1990, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 220 z 30.8.1993, s. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30; opinia EKES-u: Dz.U. C 120 z 16.5.2008, s. 1.

— procedurę informowania i kontroli rynku jako rozszerzenie systemu ustanowionego dyrektywą w sprawie bezpieczeństwa produktów;

— zharmonizowane przepisy w odniesieniu do przyszłych mechanizmów ochronnych jako uzupełnienie przepisów dotyczących nadzoru rynku.

2.5 Komitet w swojej opinii w sprawie obu wniosków podkreślił, że:

— duże znaczenie ma zagwarantowanie całkowitej możliwości zastosowania zasady swobodnego przepływu towarów, tak aby produkty wprowadzone legalnie do obrotu w jednym państwie członkowskim mogły zostać wprowadzone do obrotu w całej UE bez żadnych trudności;

— swobodny przepływ towarów jest zasadniczym motorem konkurencyjności oraz rozwoju gospodarczego i społecznego jednolitego rynku europejskiego, a wzmocnienie i uaktualnienie wymogów dotyczących wprowadzania do obrotu produktów bezpiecznych i mających odpowiednią jakość ma kluczowe znaczenie dla konsumentów, przedsiębiorstw i obywateli europejskich.

Podsumowując, Komitet poparł wnioski Komisji, ale poczynił też szereg uwag i sugestii w odniesieniu do obu instrumentów.

2.6 Rozporządzenie nr 765/2008 weszło w życie dnia 1 stycznia 2010 r., jego postanowienia są bezpośrednio stosowane, począwszy od tej daty, i realizowane przez organy krajowe w koordynacji z Komisją.

2.7 Decyzja nr 768/2008, skierowana do instytucji unijnych, jest aktem prawnym bez mocy wiążącej dla przedsiębiorstw, osób fizycznych lub państw. Ma ona służyć jako ramy horyzontalne obejmujące przepisy będące wspólnymi elementami prawodawstwa dotyczącego harmonizacji technicznej. Nowe znormalizowane przepisy należy włączyć do wszystkich nowych lub zmienianych aktów prawnych.

3. Przeszkody w swobodnym przepływie towarów

3.1 Celem obu instrumentów jest rozwiązanie kilku problemów, które dostrzeżono w różnych sektorach przemysłu objętych prawodawstwem europejskim w zakresie harmonizacji technicznej, tj. przepisami ustanawiającymi wspólne wymogi dotyczące wprowadzania produktów do obrotu.

3.2 Głównym celem było zapewnienie bezpieczeństwa obywateli i zmniejszenie liczby produktów na rynku, które nie spełniają wymogów ustanowionych przepisami wspólnotowymi. Innym celem była poprawa jakości pracy wykonywanej przez organy odpowiedzialne za testowanie i certyfikację

produktów. Poza tym nowe ramy horyzontalne powinny zapewniać większą spójność ogółu ram regulacyjnych dotyczących produktów oraz uproszczenie ich stosowania.

3.3 Problemy związane z nieprzestrzeganiem obowiązujących wymogów

3.3.1 Znaczna liczba produktów na rynku nie spełnia wymagań określonych w dyrektywach. Niektóre przedsiębiorstwa stosują znak zgodności CE do swoich produktów, mimo że produkty te nie spełniają warunków niezbędnych do nadania takiego znaku.

3.3.2 Nie wszyscy importerzy i dystrybutorzy przeprowadzają kontrole niezbędne do tego, aby zapewnić wprowadzanie na rynek jedynie tych produktów, które są zgodne z odpowiednimi przepisami. Organom nadzoru rynku często trudno jest zlokalizować podmioty gospodarcze, które dostarczają te produkty, zwłaszcza gdy pochodzą one z państw trzecich.

3.4 Państwa członkowskie nakładają różne obowiązki na importerów i dystrybutorów, aby ci zapewnili, że produkty będą spełniać obowiązujące wymogi. Ponadto działania podejmowane przez władze krajowe wobec produktów niespełniających tych wymogów czasami różnią się od siebie w poszczególnych państwach członkowskich.

3.5 Problemy związane z działalnością niektórych akredytowanych instytucji

3.5.1 Niektóre dyrektywy wymagają certyfikacji produktów przez „akredytowane instytucje” (podmioty, które badają, kontrolują i certyfikują produkty). Chociaż większość akredytowanych instytucji wykonuje swoje prace sumiennie i odpowiedzialnie, zaistniało kilka przypadków, które budzą wątpliwości co do kwalifikacji niektórych instytucji i wiarygodności wydawanych przez nie certyfikatów.

3.5.2 Istnieją różnice w sposobie i poziomie dokładności, z jakimi państwa członkowskie oceniają i kontrolują kwalifikacje akredytowanych instytucji. Szczególne zastrzeżenia budzą kwalifikacje spółek zależnych lub podwykonawców spoza UE.

3.6 Konkretnie niespójności w obrębie obowiązujących przepisów

3.6.1 W dyrektywach w sprawie swobodnego przepływu produktów często nadal stosuje się podejście oparte na ryzyku; zdarza się też, że do jednego produktu zastosowanie ma kilka dyrektyw. Dla producentów oznacza to konieczność stosowania wszystkich wymogów w odniesieniu do tego produktu.

3.6.2 Stosowanie jednocześnie kilku dyrektyw do tego samego produktu może spowodować trudności w procedurze oceny zgodności, szczególnie gdy dyrektywy używają tych samych „modułów”, ale treść poszczególnych modułów różni się w poszczególnych dyrektywach.

4. Wniosek Komisji

4.1 Po przyjęciu nowych ram w lipcu 2008 r. służby Komisji szukały w przepisach dotyczących produktów takich instrumentów, które ze względów sektorowych powinny zostać poddane przeglądowi w następnych latach; większość z nich figurowała w programie prac Komisji jako przeglądy indywidualne.

4.2 W tym wniosku Komisja Europejska stawia sobie za cel aktualizację przepisów związanych z „nowym podejściem”, obowiązujących w niektórych sektorach w związku z nowymi normami określonymi w decyzji nr 768/2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. Aby osiągnąć ten cel, przewiduje się dostosowanie do decyzji następujących dziesięciu dyrektyw:

- dyrektywy 2006/95/WE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do **sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia**;
- dyrektywy 2009/105/WE odnoszącej się do **prostych zbiorników ciśnieniowych**;
- dyrektywy 2009/23/WE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do **wag nieautomatycznych**;
- dyrektywy 93/15/EWG w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli **materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego**;
- dyrektywy 94/9/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących **urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem**;
- dyrektywy 95/16/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących **dźwigów**;
- dyrektywy 97/23/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących **urządzeń ciśnieniowych**;
- dyrektywy 2004/22/WE w sprawie **przyrządów pomiarowych**;
- dyrektywy 2004/108/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do **kompatybilności elektromagnetycznej** oraz uchylającej dyrektywę 89/336/EWG;
- dyrektywy 2007/23/WE w sprawie wprowadzania do obrotu **wyrobów pirotechnicznych**.

4.2.1 Głównym elementem wspólnym tych dyrektyw jest podobna struktura. Zawierają one definicje, istotne wymogi w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, odniesienia do zharmonizowanych norm europejskich, wymogi względem producentów, wymogi dotyczące identyfikowalności oraz oceny zgodności i mechanizmów ochronnych.

4.2.2 Sektory objęte tymi dyrektywami to bardzo istotne sektory przemysłowe, które muszą sprostać silnej konkurencji międzynarodowej, w związku z czym uproszczenie przepisów i zapewnienie równych szans na rynku UE mogą być dla nich bardzo korzystne.

4.2.3 Jednak w tym wniosku Komisja proponuje, aby dostosować do decyzji nr 768/2008/WE pakiet dyrektyw, których nie zamierzano jak dotąd poddawać przeglądowi, ale w odniesieniu do których byłoby korzystne przyjęcie przepisów w sprawie nadzoru rynku i innych kwestii międzysektorowych, bez ingerowania w zagadnienia czysto sektorowe.

4.2.4 Celem pakietu jest zmiana tych dyrektyw wyłącznie w celu uwzględnienia w nich postanowień horyzontalnych określonych w decyzji – za jednym razem i w ramach uproszczonych procedur, bez dokonywania przeglądu zagadnień sektorowych – tak by uzyskać natychmiastowe korzyści z wdrożenia nowych ram prawnych w jak największej liczbie sektorów. Proponowane zmiany ograniczają się ściśle do dostosowania do decyzji definicji, wymogów dotyczących identyfikowalności, obowiązków podmiotów gospodarczych, kryteriów i procedur wyboru jednostek oceniających zgodność oraz wymogów dotyczących oceny zgodności.

4.2.5 Aby zapewnić jak najwyższą jakość prawa, Komisja zdecydowała się na zastosowanie techniki redagowania aktów prawnych, jaką jest przekształcenie, które polega „na przyjęciu nowego aktu prawnego, który łączy, w ramach jednego tekstu, zarówno zmiany merytoryczne wprowadzane przez nowy akt do wcześniejszego aktu, jak i niezmienione postanowienia wcześniejszego aktu; nowy akt prawny zastępuje i uchyla akt wcześniejszy”. Ponadto konieczne jest również dostosowanie do terminologii i postanowień Traktatu z Lizbony.

4.3 Według Komisji istotę dostosowania tych dziesięciu dyrektyw można podsumować następująco.

4.3.1 Środki mające na celu rozwiązanie problemu niezgodności z wymogami:

- obowiązki importerów i dystrybutorów;
- obowiązki producentów;
- wymogi dotyczące identyfikowalności;
- zmiana procedury klauzuli ochronnej (nadzór rynku);

4.3.2 Środki mające zapewnić jakość pracy jednostek notyfikowanych:

- zaostrożenie wymogów dotyczących notyfikacji dla jednostek notyfikowanych;
- zmieniona procedura notyfikacji;
- wymagania w odniesieniu do organów notyfikujących;
- obowiązki w zakresie udostępniania informacji;

4.3.3 Środki mające zapewnić większą spójność dyrektyw:

- dostosowanie powszechnie stosowanych definicji i terminologii;
- dostosowanie treści procedur oceny zgodności.

4.3.4 Wniosek nie obejmuje jednak zagadnień, które zostaną uwzględnione w innej inicjatywie ustawodawczej, związanych z realizacją polityki UE w dziedzinie normalizacji, co mogłoby mieć wpływ na wdrożenie objętych nim dyrektyw.

5. Uwagi ogólne

5.1 Komitet pozytywnie ocenia przyjęcie przez Komisję Europejską wniosków dotyczących zmiany dziesięciu dyrektyw w sprawie harmonizacji technicznej związanych z wdrożeniem tak zwanego pakietu towarowego poprzez ich dostosowanie do decyzji nr 768/2008/WE (wspólne ramy dotyczące wprowadzania produktów do obrotu).

5.2 W decyzji nr 768/2008/WE oraz w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008 (w sprawie akredytacji i nadzoru rynku), wraz z którym została ona przyjęta, ustanowiono wytyczne dla poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez określenie spójniejszego podejścia do polityki harmonizacji technicznej w odniesieniu do bezpieczeństwa produktów i wdrożenie skuteczniejszego systemu nadzoru dla wszystkich produktów wprowadzanych na rynek, pochodzących z UE lub z państw trzecich, jak również poprzez wzmocnienie ochrony konsumentów na jednolitym rynku.

5.2.1 Jako że przedmiotowa decyzja nie jest sama z siebie prawnie wiążąca dla osób trzecich (co nie wyklucza sprawdzenia jej legalności przez Trybunał Sprawiedliwości), jest ona aktem *sui generis*, który odzwierciedla zaangażowanie instytucjonalne. Zastosowanie niektórych jej postanowień do wcześniej wspomnianych dyrektyw przyczyni się do zwiększenia skuteczności mechanizmu nadzoru rynku bez konieczności zmiany każdej z tych dyrektyw z osobna.

5.2.2 Dzięki temu szybko i w sposób uproszczony zostaną wyjaśnione skutki prawne omawianych przepisów z zastosowaniem techniki redakcji aktów prawnych, jaką jest przekształcenie, oraz z jednoczesnym dostosowaniem pakietu dyrektyw do terminologii i niektórych postanowień Traktatu z Lizbony.

5.3 Komitet podkreśla również wkład odnośnych zmian prawodawczych w osiągnięcie innych istotnych celów politycznych UE, takich jak wzmocnienie konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich, wzmocnienie strategii podmiotów gospodarczych w odnośnych obszarach sektorowych oraz lepsza gwarancja osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów itd.

6. Uwagi szczegółowe

6.1 Mając na uwadze szczególną technikę redagowania aktów prawnych zastosowaną w tym przypadku przez Komisję oraz to, że zakres jej stosowania dotyczy kompetencji dzielonych (funkcjonowanie rynku wewnętrznego – art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 114 TFUE), należy poczynić szereg uwag na temat terminologii stosowanej w niektórych postanowieniach decyzji nr 768/2008/WE, stosowania zasady pomocniczości i roli społeczeństwa obywatelskiego w przyszłym wdrożeniu pakietu dziesięciu dyrektyw.

6.2 Można zauważyć brak precyzji w zamiennym stosowaniu terminów „zasady ogólne” (art. 1 decyzji i art. R11 jej załącznika I) oraz „wspólne zasady” (punkt 5 i 6 preambuły do decyzji), chociaż ani w treści decyzji, ani w treści którejkolwiek z dyrektyw zmienionych na mocy jej postanowień nie definiuje się znaczenia obu tych pojęć ani (ewentualnej) różnicy ich znaczeń. Ponadto w decyzji stosuje się termin „interes publiczny” (punkt 8 preambuły i art. 3 decyzji oraz art. R31 i R33 jej załącznika I) bez określenia jego znaczenia w kontekście stosowania przytaczanych norm.

Godna pochwały szybkość wprowadzenia zmian do dyrektyw, wynikająca z zastosowania określonej techniki redakcji aktów prawnych, nie powinna stanowić przeszkody w dokładnym i szczegółowym zdefiniowaniu terminów istotnych z punktu widzenia ich wdrożenia.

6.3 Jedną z korzyści płynących z wejścia w życie dyrektyw będzie wzmocnienie mechanizmów nadzoru i zgłaszania przez uczestników rynku nieprawidłowych lub nielegalnych praktyk. Niemniej jednak należałoby określić charakter i ustalić minimalny poziom sankcji, które powinny zostać zagwarantowane w przepisach państw członkowskich, ponieważ z ogółu odnośnych przepisów można jedynie wywnioskować obowiązek władz wewnętrznych w zakresie ustanowienia zasad karania takich działań (zob. punkt 24 preambuły do wniosku COM(2011) 773).

6.3.1 W otoczeniu prawnym i administracyjnym o wysokim stopniu fragmentacji, takim jak w państwach członkowskich UE w tej dziedzinie, istnieje poważne ryzyko nieskuteczności w osiągnięciu istotnych celów w przypadku nieokreślenia zobowiązań w sposób bardziej szczegółowy na szczeblu ponadnarodowym.

6.3.2 Komitet wzywa Komisję do rozwiązania tego problemu, który obecnie negatywnie wpływa na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, oraz do przedstawienia wniosków w tym zakresie, podobnie jak w przypadku innych obszarów polityki UE.

6.4 Zmiany przepisów nie wzmocniają ani nie polepszają pozycji organizacji konsumenckich w zakresie nadzoru, informowania lub zgłaszania nieprawidłowości, które to zadania pozostawiono, paradoksalnie, przede wszystkim w rękach podmiotów gospodarczych.

6.5 Zawarte w Traktacie UE i TFUE zalecenie dotyczące wzmocnienia pomocniczości horyzontalnej, a przez to również zasady demokracji uczestniczącej oraz roli organizacji

społeczeństwa obywatelskiego w UE, będzie trudne do zrealizowania, jeżeli w jedynym odnośnym postanowieniu decyzji odnoszącym się do tego zagadnienia (punkt 35 preambuły) nadaje się organizacjom konsumenckim bierną rolę (są informowane przez Komisję o kampaniach informacyjnych na temat oznakowania zgodności CE), podczas gdy powinny one odgrywać taką samą rolę jak producenci.

6.6 Obecny system oznakowania nie gwarantuje, że produkt został przebadany pod względem jakości i bezpieczeństwa, co nie odpowiada oczekiwaniom konsumentów. Komisja, producenci i konsumenci powinni rozważyć możliwość utworzenia w przyszłości nowego systemu oznakowania, określającego pochodzenie produktów i umożliwiającego ich zidentyfikowanie w celu lepszego informowania konsumentów.

Bruksela, 28 marca 2012 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
